สรุปสาระสำคัญ

ประเทศไทยมีรูปแบบการใช้ทะเลที่หลากหลาย เช่น การทำการประมง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง การขนส่งทางน้ำ การท่องเที่ยว และอุตสาหกรรม เป็นต้น อย่างไรก็ดี ถ้าคนไทยยังใช้ประโยชน์จากทะเลอย่างไม่ระมัดระวัง ก็อาจทำให้เกิดการสูญเสียผลประโยชน์อันมีค่าไปอย่างไม่อาจเรียกคืนกลับมาได้ และอาจจะส่งผลกระทบต่อความเจริญก้าวหน้าทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ดังนั้นประเทศไทยจึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมทางทะเลควบคู่ไปกับการแสวงหาผลประโยชน์จากทะเลในด้านต่างๆ

กฎหมายภายในของประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการใช้ทะเลมีบังคับใช้หลายฉบับ โดยแบ่งออกเป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางทะเลในแต่ละด้าน ได้แก่กฎหมายเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม, กฎหมายเกี่ยวกับการพาณิชยนาวี, กฎหมายเกี่ยวกับทรัพยากรมีชีวิต, กฎหมายเกี่ยวกับทรัพยากรที่ไม่มีชีวิต (เช่น พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับสถานที่ผลิตปิโตรเลียมในทะเล พ.ศ. ๒๕๓๐), กฎหมายเกี่ยวกับสิทธิในเขตต่อเนื่อง, กฎหมายเกี่ยวกับความมั่นคงหรือความสงบเรียบร้อยทางทะเล, กฎหมายเกี่ยวกับกิจกรรมทางทะเลอื่น ๆ

เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับสถานที่ผลิตปิโตรเลียมในทะเล พ.ศ. ๒๕๓๐ คือ เนื่องจากในปัจจุบันนี้มีการผลิตปิโตรเลียมในทะเลในเขตเศรษฐกิจจำเพาะและไหล่ทวีปของราชอาณาจักรไทยสมควรให้เจ้าหน้าที่ทหารเรือไทยมีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการป้องกันและระงับการกระทำที่เป็นการก่อวินาศกรรมสถานที่ผลิตปิโตรเลียมในทะเลในเขตเศรษฐกิจจำเพาะและไหล่ทวีปดังกล่าว และมีอำนาจสืบสวนสอบสวนเบื้องต้นเพื่อส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาดำเนินการต่อไปจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติฉบับนี้

มาตรา ๑ ชื่อ พระราชบัญญัติ

มาตรา ๒ วันเริ่มใช้บังคับ

มาตรา ๓ ให้พระราชบัญญัตินี้ แทนกฎหมายกฎและข้อบังคับอื่น ที่มีสาระเดียวกัน

มาตรา ๔ บทนิยาม

มาตรา ๕ อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงานในการกำหนดหรือยกเลิก เขตที่ตั้ง เขตปลอดภัย เขตท่อ

มาตรา ๖ เขตอำนาจสอบสวนและพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ

มาตรา ๗ ให้เจ้าหน้าที่ทหารเรือมีอำนาจสืบสวนสอบสวน

มาตรา ๘ ฐานความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาที่เจ้าหน้าที่ทหารเรือมีอำนาจสืบสวนสอบสวน

มาตรา ๙ การเดินเรือในเขตปลอดภัยต้องได้รับอนุญาต และข้อยกเว้น

มาตรา ๑๐ ห้ามมิให้ทำอันตรายต่อท่อปิโตรเลียม

มาตรา ๑๑ ให้เจ้าหน้าที่ทหารเรือมีอำนาจสืบสวนสอบสวนความผิดตาม มาตรา ๙, ๑๐

มาตรา ๑๒ ให้เจ้าหน้าที่ทหารเรือมีอำนาจสั่ง บังคับ หรือใช้อาวุธต่อ เรือหรืออากาศยานต้องสงสัยฯ

มาตรา ๑๓ ให้ จนท.ทร. มีอำนาจตรวจ ค้น ยึด สอบสวน ควบคุม ผู้ต้องหา

มาตรา ๑๔ ให้เจ้าหน้าที่ทหารเรือมีอำนาจไล่ติดตามเรือต่างประเทศฯ ด้วยเรือหรืออากาศยานที่กำหนด

มาตรา ๑๕ หลักเกณฑ์การไล่ติดตามฯ ด้วยเรือ

มาตรา ๑๖ หลักเกณฑ์การไล่ติดตามฯ ด้วยอากาศยาน

มาตรา ๑๗ อำนาจควบคุมเรือฯ และไม่มีสิทธิร้องขอให้ปล่อย

มาตรา ๑๘ หน้าที่เจ้าหน้าที่ทหารเรือส่งตัวผู้ต้องหา สิ่งของที่ยึดไว้ และบันทึกฯ

มาตรา ๑๙ ถ้าผู้ต้องหามิได้กระทำความผิด ให้ปล่อยฯ และหากเจ้าหน้าที่ทหารเรือปฏิบัติหน้าที่โดยสุจริต ค่าใช้จ่ายต่างๆ ให้ผู้ควบคุมหรือเจ้าของเรือหรืออากาศยานฯ เป็นผู้รับผิดชอบ

มาตรา ๒๐ การปฏิบัติหน้าที่ฯ ไม่ก่อให้เกิดสิทธิแก่ผู้ใดที่จะเรียกร้องค่าเสียหายหรือค่าทดแทนได้

มาตรา ๒๑ ให้เจ้าหน้าที่ทหารเรือเป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่และพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๒๒ กรณีส่งตัวผู้ต้องหาให้พนักงานสอบสวนมิให้นับระยะเวลาควบคุมผู้ต้องหาซึ่งได้กระทำมาก่อนนั้นเป็นเวลาควบคุมผู้ต้องหาของพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๒๓ คดีตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ชำระที่ศาลอาญา และศาลของท้องที่ที่มีการสอบสวน

มาตรา ๒๔ โทษของการฝ่าฝืนมาตรา ๙

มาตรา ๒๕ โทษของการฝ่าฝืนมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง

มาตรา ๒๖ โทษของการฝ่าฝืนมาตรา ๑๐ วรรคสอง

มาตรา ๒๗ รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้